

Béla átvágta az árkot, a T alakú, keskeny kutatóárok ma is nyitva áll.

A hegytető pereme alatt egy-egy kiugró, alacsonyabban fekvő gerincen mesterséges teraszok vannak. Az ÉK-i keskeny nyúlványon a felső terasz alatt, 7 m-rel alacsonyabb szinten közel félkör alakban keskeny terasz ugrik ki a meredek hegyoldal felett. A fennsík K-i végében három, különböző szinteken elhelyezkedő mesterséges terasz található. A nagyobbik várrész ÉNy-i, illetve ÉK-i pereme alatt, pár méterrel alacsonyabb szinten van még egy-egy rövid mesterséges terasz. Ezek a teraszok nem védelmiül szolgáltak, erre a rendkívül meredek hegyoldalak miatt itt nem volt szükség, hanem lakóhelyek voltak. Jungbert Béla ezeken tárta fel két kora vaskori háznak a nyomait.

A sánc és a hegyperemek által körbezárt őskori telep átmérője K-Ny irányban 550, É-D irányban kb. 300 m, területe a teraszokkal együtt kb. 5,9 ha.

A Kisvár-dombtól ÉÉNy-ra kb. 400 m-re van a Keresztes-hegy, a két hegyet mély völgy, a „Széles-árok” választja el. A Keresztes-hegy fennsíkja erősen tagolt. ÉNy felé (a Kisvár-dombhoz hasonlóan) keskeny gerincen át függ össze a nagy fennsíkkal. A gerinc itt kissé bemélyed, felette rövid, de jelentős sánc zárja le a Keresztes-hegy fennsíkját. A sánc ÉK-i végét új úttal lefaragták, az árkot részben feltöltötték. A sánc metszete ezért jól látszik, eszerint természetes eredetű, sziklás kiemelkedést használtak fel az őskorban, földdel magasztították. A sánc belső magassága 2 m körüli, hossza kb. 20 m.

A rövid sánctól K-re a fennsík kiszélesedik, de erősen tagolt felszínén nem lehet pontosan meghatározni a feltételezhető őskori telep kiterjedését, amire az itt található kora vaskori cserepek utalnak. ÉK-i sziklás végében kereszt áll. Jelenleg az egész terület hosszában vadvédelmi kerítés vonul végig, amely nagyjából kettéosztja a területet.

A nagy fennsík Ny-i végében, a Kisvár-dombtól ÉNy-ra 1,8 km-re, már Balinka felett, a községtől DK-re kb. 800 m-re van a Várhegy. Laposan elnyúló, a környezetéből alig kiemelkedő hegyhát, lankás oldalakkal. É-i, ÉK-i oldala azonban meredek, erősen tagolt, több kiugró nyúlvánnyal. A hegyet bejártam, várnak nem találtam nyomát.

A Kisvár-dombtól ÉK-re 600 méterre, a mélyen fekvő Gaja-patak völgyének túloldala felett húzódó hegygerincen, az Eresztvényi-erdőben 9 nagy méretű, kora vaskori sírhalom található egy sorban, melyekben 1983–1988 között Kovács Tibor, F. Petres Éva és Jungbert Béla végzett ásatást.¹⁰

NOVÁKI GYULA

144. Felgyő, Tábi-tanya (Csongrád megye) U, B, A

A község határának északi szélén, a Csongrád várossal határos részen, a Vidre-ér és a Csukás-ér közötti szegletben fekvő lelőhelyen homokbányát nyitottak, miközben nem vették figyelembe a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal rendelkezését. 2003. augusztus 7.– november 15. között mentőfeltárás keretében összesen 10 régészeti objektumot részlegesen, illetve teljesen megmentettünk, ebből 9 telepobjektum, 1 valószínűleg hamvasztásos sír.

A legkorábbi leletek az *újkőkori* szakálhádi kultúra idejéből származnak. Ennek a kultúrának a gödrét felületben már nem lehetett megfigyelni, csak az öblösödő részét a bánya falában. Nem zárhatjuk ki, hogy ebből a gödörből származik a korszak itteni leginkább figyelemre méltó lelete: egy idol háromszögletű fejrésze. Az elsőként regisztrált objektum egy magányosan eltemetett edény alsó része, feltehetően a *kora bronzkori* Makókultúra temetkezése lehetett. Ennek a kultúrának két kerek gödrét figyelhettük meg gyér leletanyaggal. Egy gödör leletanyagáról valószínűsíthető, hogy a Vátya kultúrába tartozik. Két gödör lelet nélkülinek bizonyult. Egy árok kis részletét is sikerült feltárni, belőlük csak kevés, apró, kopott őskori cserép került elő. Ez azonban nem zárja ki, hogy avar kori telephez tartozott, két gödör ugyanis *avar* korinak bizonyult.

A leletek restaurálása a szentesi Koszta József Múzeumban folyik, ennek befejeződés után a csongrádi Tari László Múzeumba kerülnek.

SZABÓ JÁNOS JÓZSEF

145. Felsőtárkány határa

(Heves megye) R, Sza
Gödör-kert

A 2000 év óta folyamatosan vizsgált lelőhelyen 2003-ban nagy volumenű gyűjtéseket nem folytattunk, hanem a szelvényt bővítettük és tájékozódó jellegű próbaminutákat vettünk, melyeket fel is dolgoztunk. A terepi munkát Prof. David Begunnak, a Torontói Egyetem Embertani Tanszékének vezetőjével és munkatársaival végeztük. Emellett feldolgoztam a korábbi években a szelvény 7. rétegéből gyűjtött fosszilis rágcsálóanyagot, mely az alábbi taxonokból áll:

Eurolagus fontanessi, *Trogontherium minutum*, *Spermophilinus bredai*, *Albanesia grimmi*, *Hyloptes sp.*, *Blackia miocaenica*, *Muscardinus aff. sansaniensis*, *Muscardinus sp.*, *Glirulus sp.*, *Paraglrulus off. werenfelsi*, *Myoglis meini*, *Eomyops oppligeri*, *Keramidomys mohleri*, *Megacricetodon minutus*, *Eumyarion medius*, *Colimys doboosi n. sp.*, *Anomalomys gaudryi*.

A faunát a Pásztói Múzeumban, a Nógrád Megyei Múzeumi Szervezet Természettudományi Gyűjteményébe leltároztuk.

A leletegyüttes domináns faja – a *Collimys doboosi* – a tudományra nézve új fajnak bizonyult és 400 foglelet-

¹⁰ RégFüz 36 (1983) – 41 (1988)